

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215762
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v spore žalobcu: Doprava a mechanizácia, a.s. Prešov, so sídlom Strojnícka 9, 080 06 Prešov, IČO: 00 605 956, zastúpeného Mgr. Slavomírom Ilavským, advokátom, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 37871218, proti žalovanému: SMILES SK s. r. o., so sídlom Nábřežná 4417/10, 080 01 Prešov, IČO: 46 866 736, zastúpenému Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 50003500, o zaplatenie 600,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24Cb/291/2018-72 z 10.3.2020, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 600,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 600,- eur od 15.5.2015 do zaplatenia, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 14.3.2014 uzatvorená zmluva o správe a údržbe výpočtovej techniky, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vykonávať pre žalobcu prípravu a prevzatie správy výpočtovej techniky a siete, ako aj realizáciu správy údržby výpočtovej techniky a siete (C. D.), za čo sa žalobca zaviazal platiť žalovanému mesačne spolu 820,- eur. Pri výkone činnosti sa žalovaný zaviazal postupovať s odbornou starostlivosťou, dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy, ako aj dojednania uvedené v uzatvorenej zmluve a s mimoriadnou svedomitosťou chrániť práva a oprávnené záujmy odberateľa. Dňa 27.1.2016 strany uzatvorili dohodu o ukončení zmluvy o správe a údržbe výpočtovej techniky ku dňu 31.1.2016. Dňa 4.4.2015 pri výkone činnosti žalovaného došlo u žalobcu k poškodeniu súborového systému disku tak, že zamestnanec žalovaného u žalobcu menil názov domény a masku siete, zálohovanie dát nevykonával. Keďže server mal zapnutú funkciu proti krádeži dát, vyhodnotil danú situáciu tak, že sa pripája do novej siete a začalo sa tzv. samočinné mazanie dát, následne po niekoľkých resetoch server už nenabehol vôbec a došlo k výmazu všetkých počítačových dát žalobcu. Čiastočnú obnovu dát žalobca zabezpečil prostredníctvom spoločnosti Y., F.E..D., obnoviť sa podarilo 75 % dát, 25 % ostalo trvalo zmazaných. Spoločnosť Y., F.E..D. vystavila žalobcovi faktúru Č.. XXXXXX na sumu 1.200,- eur za záchranu dát z NAS 3,5 WD 1TB. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody a vystavil mu dňa 30.4.2015 faktúru Č.. XXXXXXXXXX na sumu 1.200,- eur, ktorá bola splatná 15.5.2015. Dňa 29.10.2015 žalovaný zaslal na účet žalobcu sumu 600,- eur a zostávajúcu sumu vo výške 600,- eur neuhradil.

3. Žalobca podal žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 600,- eur s príslušenstvom, vec bola vedená Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 22Cb/209/2016. Žalovaný podal voči žalobcovi žalobu o zaplatenie 350,- eur s príslušenstvom, vec bola vedená Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 18Cb/141/2016. Uznesením sp. zn. 18Cb/141/2016 zo dňa 16.8.2017 boli veci spojené na spoločné konanie. Listom zo dňa 31.5.2018 právny zástupca žalovaného oznámil, že medzi stranami došlo k zmierlivému vyriešeniu ich sporných vecí a vzájomnej dohode, že každá zo strán vezme svoju žalobu späť a nebude si uplatňovať náhradu trov konania. Svoju žalobu vzal späť a navrhol konanie zastaviť. Listom zo dňa 4.6.2018 žalobca vzal svoju žalobu späť vzhľadom na uzatvorenie dohody o sporných nárokoch a navrhol konanie zastaviť. Uznesením sp. zn. 18Cb/141/2016 zo dňa 14.6.2018 bolo konanie zastavené. Žalovaný predložil žalobcovi na podpis dohodu o sporných nárokoch, žalobca jej znenie neakceptoval a dohodu nepodpísal. Žalobca uhradil žalovanému dlžnú sumu istiny vo výške 350,- eur, žalovaný však dlžnú sumu istiny vo výške 600,- eur žalobcovi neuhradil.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný vykonával pre žalobcu správu a údržbu výpočtovej techniky, pri jednom z úkonov došlo k vzniku škody na strane žalobcu a v súvislosti s odstraňovaním následkov vzniknutej škody žalobcovi vznikli náklady vo výške 1.200,- eur. Žalobca si následne uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody a vystavil mu faktúru Č.. XXXXXXXXXX na túto sumu, z ktorej žalovaný uhradil len sumu 600,- eur. Pri platbe zároveň ako variabilný symbol uviedol číslo faktúry, čím uznal dlh voči žalobcovi.

5. Argumentáciu žalovaného, že strany uzatvorili dohodu o urovnaní vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko dohodu strany neuzatvorili v písomnej forme, žalobca navyše poprel uzatvorenie takejto dohody. V predchádzajúcom súdnom konaní sp. zn. 22Cb/141/2016 strany v podaniach označených ako späťvzatie žaloby odkazujú na uzatvorenie určitej dohody o sporných nárokoch, avšak nakoľko táto dohoda nebola súdu predložená, nemohol posúdiť jej obsah, rozsah jej splnenia a prípadný zánik nárokov žalobcu voči žalovanému. Nakoľko predchádzajúce súdne konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žalôb, uznesenie súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby netvorí prekážku rozhodnutej veci. Navyše, aj v prípade, že by k škode došlo inak, než z dôvodu nezalohovania dát zamestnancom žalovaného, napríklad z dôvodu napadnutiu výpočtovej techniky žalobcu vírusom, resp. z dôvodu použitia nevhodného softvéru žalobcom, aj v tomto prípade je daná zodpovednosť žalovaného, ktorý sa pre žalobcu zaviazal vykonávať správu a údržbu výpočtovej techniky s odbornou starostlivosťou, žalobcu na prípadné skryté prekážky výpočtovej techniky neupozornil a nenavrhol mu iné opatrenia. Žalovaný v spore nepreukázal žiadne okolnosti vylučujúce zodpovednosť. V konaní bolo preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o správe a údržbe výpočtovej techniky so žalobcom a žalobcovi vznikla škoda, ktorej náhradu si voči žalovanému uplatnil. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel.

6. Nezaplatením náhrady škody riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania, čím žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 15.5.2015, teda dňom nasledujúcim po splatnosti vystavenej faktúry, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 600,- eur od 15.5.2015 do zaplatenia.

7. Výrok o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky odôvodnil § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 a 2 CSP, keď nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov v konaní plne úspešnému žalobcovi v zmysle § 257 CSP.

9. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania, resp. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Odvolanie podal z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd

prvej inštancie nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

11. Namietal, že rozsudok nemá relevantnú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom nie je ani riadne odôvodnený. Rozsudok tak nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Napadnutý rozsudok, najmä jeho výrok I., je neodôvodnený, nepreskúmateľný, zjavne svojvoľný a arbitrárny, pretože hrubo nerešpektuje platnú právnu úpravu a rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR v otázke rozsahu a kvality odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

12. Zároveň absentuje odôvodnenie, prečo súd prvej inštancie nevykonali riadne navrhnuté dôkazy jednak zo strany žalovaného, ktoré boli navrhnuté v odpore zo dňa 5.6.2019 a jednak zo strany žalobcu, ktoré boli navrhnuté v žalobe zo dňa 6.11.2018. Išlo o výsluch štatutárneho zástupcu žalobcu C.. U.. M. a svedka C.. W.. M.. Súd prvej inštancie tento návrh žalobcu na vykonanie dôkazov nielenže nevykonali, ale ani procesným postupom nezamietol, teda sa s ním nijako nevysporiadal.

13. Súd prvej inštancie vykonal prvé pojednávanie dňa 10.3.2020, na ktorom aj rozhodol, a to v neprítomnosti konateľa žalovaného napriek tomu, že právny zástupca už v úvode pojednávania dal súdu prvej inštancie do pozornosti, že konateľ dňa 10.3.2020 nadránom priletel z Talianska a s poukazom na karanténne opatrenia a bezpečnosť ostatných osôb sa pojednávania nemohol osobne zúčastniť, pričom nedal súhlas na vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd svojim nezákonným a nesprávnym postupom hrubo porušil § 48 ods. 2 Ústavy SR v neprospech žalovaného, pretože mu nedal možnosť sa osobne zúčastniť pojednávania a ani mu nedal možnosť k veci osobne sa vyjadriť.

14. Žalovaný už v odpore zo dňa 5.6.2019 poukázal na to, že žalobca podanou žalobou uplatnil totožný nárok, ktorý už skôr uplatnil samostatnou žalobou, pričom konanie o tomto nároku bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Cb/141/2016. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Cb/141/2016 zo dňa 14. 6. 2018 bolo rozhodnuté tak, že konanie bolo zastavené. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Zo súdneho spisu sp. zn. 18Cb/141/2016 jasne a zrozumiteľne vyplýva dôvod zastavenia tohto konania, čo preukazujú dispozitívne úkony strán, z ktorých jasne a zrozumiteľne vyplýva, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu dohody o sporných nárokoch, pričom jej obsah bol taký, že ako žalovaný, tak aj žalobca, sa bezodplatne vzdali svojho práva na uplatnený nárok, a preto vzali svoje žaloby späť. V dôsledku toho, na základe dohody o urovnaní v zmysle § 585 ods. 1 OZ došlo k zániku záväzku - nároku žalobcu, ktorý opätovne uplatnil touto žalobou. Žalobca sa teda touto žalobou domáha zaniknutého záväzku, a preto jeho žaloba je zjavne bezúspešná.

15. Právna argumentácia súdu prvej inštancie týkajúca sa formy dohody o urovnaní je nesprávna a mylná, pretože zachovanie písomnej formy dohody o urovnaní vyžaduje ust. § 585 ods. 2 OZ len pri záväzkoch zriadených písomnou formou, pričom záväzok medzi žalobcom a žalovaným nebol zriadený v písomnej forme, keďže záväzkom bol nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom v súdnom konaní. Teda nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému v sume 600,- eur nikdy nebol zriadený v písomnej forme, preto ani dohoda o urovnaní nemusela byť uzatvorená v písomnej forme.

16. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na tvrdenie žalobcu, že k uzatvoreniu dohody o urovnaní nedošlo, ide o zjavne úmyselne nepravdivé tvrdenie žalobcu, pretože žalobca v podaní zo dňa 1.6.2018 priznal a potvrdil uzatvorenie dohody o sporných nárokoch, vyjadril sa dokonca tak, že práve kvôli uzatvoreniu tejto dohody je súdne konanie už neúčelné, v dôsledku čoho zbral späť žalobu o zaplatenie sumy 600,- eur a žiadal konanie zastaviť. Konanie žalobcu spočívajúce v podaní žaloby a uplatnení zaniknutého nároku je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.

17. Žalovaný nárok žalobcu neuznáva, pretože neporušil žiadnu povinnosť a tým ani nemohol spôsobiť žalobcovi škodu, pričom žalobca nepreukázal ani jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu.

18. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

21. Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

23. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

24. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 536 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

26. Podľa § 552 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ zistí pri vykonávaní diela skryté prekážky týkajúce sa veci, na ktorej sa má vykonať oprava alebo úprava, alebo miesta, kde sa má dielo vykonať, a tieto prekážky znemožňujú vykonanie diela dohodnutým spôsobom, je zhotoviteľ povinný oznámiť to bez zbytočného odkladu objednávateľovi a navrhnúť mu zmenu diela. Do dosiahnutia dohody o zmene diela je zhotoviteľ oprávnený vykonávanie diela prerušiť. Ak sa strany v primeranej lehote nedohodnú na zmene zmluvy, môže ktorákoľvek zo strán od zmluvy odstúpiť.

27. Podľa § 552 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ neporušil svoju povinnosť zistiť pred začatím vykonávania diela prekážky uvedené v odseku 1, nemá žiadna zo strán nárok na náhradu škody; zhotoviteľ má nárok na cenu za časť diela, ktoré bolo vykonané do doby, než prekážky mohol odhaliť pri vynaložení odbornej starostlivosti.

28. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahraďiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

29. Podľa § 374 ods. 1 Obchodného zákonníka, za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala.

30. Podľa § 376 Obchodného zákonníka, poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinností povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná.

31. Podľa § 380 Obchodného zákonníka, za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany.

32. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

33. Podľa § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka, za uznanie nepremličaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

34. Podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

35. Podľa § 585 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, dohodou o urovnaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovnaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku. Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

36. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne v súlade so zásadami v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia žalobe vyhovel a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov a k odvolacím námietkam žalovaného, dopĺňa:

37. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 14.3.2014 uzatvorená zmluva o správe a údržbe výpočtovej techniky, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vykonávať pre žalobcu prípravu a prevzatie správy výpočtovej techniky a siete, ako aj realizáciu správy údržby výpočtovej techniky a siete (C. D.), za čo sa žalobca zaviazal platiť žalovanému mesačne 820,- eur. Dňa 4.4.2015 pri výkone činnosti žalovaného došlo u žalobcu k poškodeniu súborového systému disku tak, že zamestnanec žalovaného u žalobcu menil názov domény a masku siete, zálohovanie dát však nevykonával. Keďže server mal zapnutú funkciu proti krádeži dát, vyhodnotil danú situáciu tak, že sa pripája do novej siete a začalo sa tzv. samočinné mazanie dát, následne po niekoľkých resetoch server už nenabehol vôbec a došlo k výmazu všetkých počítačových dát žalobcu. Čiastočnú obnovu dát žalobca zabezpečil prostredníctvom spoločnosti Y., F.E..D., pričom obnoviť sa podarilo 75 % dát, 25 % dát ostalo trvalo zmazaných. Spoločnosť Y., F.E..D. vystavila žalobcovi faktúru Č.. XXXXXX na sumu 1.200,- eur. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody a vystavil mu dňa 30.4.2015 faktúru Č.. XXXXXXXXXX na sumu 1.200,- eur. Dňa 29.10.2015 žalovaný zaslal na účet žalobcu sumu 600,- eur.

38. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného, že súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 10.3.2020 v neprítomnosti konateľa žalovaného bez možnosti sa k veci vyjadriť, posudzoval odvolací súd, či postupom súdu prvej inštancie bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

39. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže

dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

40. V súvislosti s touto odvolacou námietkou žalovaného poukazuje odvolací súd na to, že pod odňatím možnosti konania pred súdom, vo všeobecnej rovine sa rozumie procesný nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu, ktorý ma za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Na takéto vady konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, t.j. aj vtedy, ak by v odvolaní uplatnené neboli. Medzi takéto vady sa zaraďuje aj odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Pritom pod odňatím možnosti konania pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a práva ochrany záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/64/2016 z 8.2.2016) a „podľa ustanovení súdnej praxe Najvyššieho súdu sa odňatie možnosti konania pred súdom rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok pozn. odvolacieho súdu) dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a podobne)“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 318/2015 z 30.6.2015).

41. Z obsahu spisu je zrejmé, že okresným súdom bol stanovený termín pojednávania na 10.3.2020 a predvolanie na toto pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 9.12.2019. Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd má vec rozhodnúť rýchlo a hospodárne spravidla na jedinom pojednávaní (§ 179 ods. 1 a § 157 ods. 1 CSP). Odročenie pojednávania by malo byť preto skôr výnimočné, a to len z dôležitých dôvodov a ak žiada o odročenie strana sporu, súčasne musí byť splnená podmienka, že od nej nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. V posudzovanej veci konateľ žalovaného neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na deň 10.3.2020 neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, pričom na pojednávaní bol zastúpený právnym zástupcom. Preto súd prvej inštancie nepochybil, keď v neprítomnosti konateľa žalovaného konal a rozhodol. Okresný súd svojím postupom žalovaného nevyúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok.

42. Neobstoja ani námietky žalovaného, že okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania, a to jednak zo strany žalovaného, ktoré boli navrhnuté v odpore zo dňa 5.6.2019 a jednak zo strany žalobcu, ktoré boli navrhnuté v žalobe zo dňa 6.11.2018, nakoľko, ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní dňa 10.3.2020, súd návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Pochybenie súdu by bolo možné vzhľadom iba v situácii, ak tento zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, k čomu však v prejednávanej veci nedošlo, nakoľko aj podľa názoru odvolacieho súdu, ani výsluchy navrhnutých svedkov (C.. M., C.. M. R. C.. Ď.) by neboli spôsobilé prívodiť iné rozhodnutie v predmetnej veci.

43. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného, že v dôsledku dohody o urovnaní medzi žalobcom a žalovaným v zmysle § 585 ods. 1 OZ došlo k zániku nároku žalobcu na náhradu škody, je potrebné uviesť, že na základe vykonaného dokazovania možno mať za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dohodu o urovnaní, ktorou si upravili svoje vzájomné vzťahy. V zmysle dohody, podmienkou späťvzatia žaloby žalobcom v konaní vedenom pod sp.zn. 18Cb/141/2016 bolo to, že žalovaný zaplatí žalobcovi aj zvyšnú časť škody vo výške 600,- eur. Dohodou o urovnaní účastníci odstránili spornosť alebo pochybnosť o svojich vzájomných právach a povinnostiach. Súd mal za preukázané, že žalovaný nesplnil povinnosť, ku ktorej sa zaviazal v dohode o urovnaní, t.j. sumu 600,- eur žalobcovi neuhradil, preto k zániku nároku žalobcu na náhradu škody nedošlo.

44. Zodpovednosť žalovaného za škodu vyvodzoval žalobca z čl. II b. a čl. IV. bod 4.3 a 4.4.4 Zmluvy o správe a údržbe výpočtovej techniky K.-XXX/XXXX uzatvorenej medzi žalobcom ako odberateľom a žalovaným ako dodávateľom dňa 19.3.2014. Je nesporné, že pri výkone činnosti žalovaného došlo u žalobcu k poškodeniu súborového systému disku tak, že došlo k výmazu všetkých počítačových dát žalobcu. Čiastočnú obnovu dát žalobca zabezpečil prostredníctvom spoločnosti Y., F.E..D., ktorá za túto činnosť vystavila žalobcovi faktúru Č.. XXXXXX na sumu 1.200,- eur. V tejto výške si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody, z ktorej žalovaný žalobcovi uhradil 600,- eur.

45. Je nesporné, že dôkazné bremeno preukázať, že boli splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, bolo na žalobcovi. Bolo teda procesnou povinnosťou žalobcu preukázať, že mu bola spôsobená škoda, že táto škoda bola spôsobená protiprávnym konaním žalovaného, a že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného existovala príčinná súvislosť. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok predpokladaných zákonodarcom pre priznanie nároku na náhradu škody. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie je toho názoru, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému je dôvodný, keďže žalobca preukázal splnenie všetkých predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody voči žalovanému.

46. Odvolací súd pripomína, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (Garcia Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

47. Ostatnými odvolacími námietkami žalovaného sa odvolací súd bližšie nezaoberal, pretože z podaného odvolania nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktoré by odvolateľ mohol tieto námietky relevantne uplatniť.

48. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 600,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 600,- eur od 15.5.2015 do zaplatenia, vrátane paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. a § 2 tohto vládneho nariadenia. So zreteľom na to, že správny je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).